УДК 351.74(477)

Вікторія Володимирівна АРЕНДАР,
слухач групи ФЗ-101м магістратури факультету № 3
Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
Ірина Дмитрівна КАЗАНЧУК,
кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри адміністративної діяльності поліції
факультету № 3
Харківського національного університету внутрішніх справ

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ІНСТИТУТУ ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ І НАСЕЛЕННЯ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ

Як відомо, ефективне виконання поліцейської діяльності не можливе без підтримки і допомоги громадськості, які базуються на повній довірі до правоохоронних органів. В Україні реформування системи МВС України та поява Національної поліції України не тільки уособлює собою зміну назви цього правоохоронного органу держави, але й заклала фундамент для удосконалення інституту партнерської взаємодії поліції і громадських інституцій, підвищення рівня довіри населення до поліції та покращення іміджу поліції в суспільстві.

Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію» діяльність поліції здійснюється у тісній взаємодії з населенням, територіальними громадами і громадськими об'єднаннями на засадах партнерства [1, с. 11]. При цьому рівень довіри населення до поліції є основним критерієм оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції. Отже, такі соціальні категорії як «взаємодія», «партнерство» і «довіра» є визначальними складовими успішної діяльності поліції як сервісної служби європейського зразка.

Взаємодія – філософська категорія, що відображає процес безпосереднього або опосередкованого впливу об'єктів (суб'єктів) один на одного, який породжує встановлення найрізноманітніших зв'язків (взаєморозуміння, взаємовплив, взаємні дії, взаємостосунки, спілкування) між об'єктами (суб'єктами).

© Арендар В. В., 2017

Законодавче закріплення принципу тісної співпраці поліції з населенням і іншими інститутами громадянського суспільства на партнерських засадах зобов'язує поліцейських спрямовувати свою діяльність на вирішення потреб суспільства. За таких умов, виправдовуючи соціальне призначення поліції як сервісної служби, персонал поліції першочергово має орієнтуватися на реалізацію стратегії Community Policing – «партнерство заради спокою».

Довіра – це найвища цінність будь-якого суспільства, і вона ґрунтується на впевненості в прозорості і підзвітності дій поліції. Чим вищий рівень, тим ефективніше проявляються всі аспекти взаємодії, і громадськість скоріше буде іти на співпрацю і надавати інформацію та повідомляти про злочини, а поліція в свою чергу систематично та своєчасно інформувати про вжиті заходи [2, с. 27].

Але щоб вказані категорії мали реальний зиск сучасній українській поліції слід активно запроваджувати перевірений часом зарубіжний досвід участі громадськості в правоохоронній діяльності [3, с. 11]. Так, у багатьох європейських країнах діє громадська організація «Зупини злочинця», яка допомагає поліції в боротьбі зі злочинністю, забезпеченні належного стану правопорядку, проведенні профілактичної, превентивної, виховної, консультативної роботи. В Японії на кожній поліцейській дільниці функціонують відділення Асоціації запобігання злочинності, членом якої можуть стати не тільки пересічні громадяни, а й об'єднання осіб за професіями, представники котрих частіше за інших стають жертвами злочинних посягань (водії громадського транспорту, працівники банківської сфери, торговельних мереж, листоноші та інші).

Отже, в умовах сьогодення з метою підвищення ефективності поліцейської діяльності, удосконалення інституту партнерської взаємодії між органами поліції та населенням необхідно здійснювати ряд заходів, а саме:

1) здійснювати заходи щодо організації правового інформування і виховання дорослого населення та молоді в дусі поваги до закону [2, с. 30];

2) проводити постійні зустрічі з громадою, а також здійснювати спільну профілактичну роботу шляхом організації і проведення нарад, конференцій, круглих столів та інших заходів;

3) активізувати діяльність громадських формувань правоохоронного спрямування, стимулювати їх участь на допомогу і підтримку поліції;

4) своєчасно інформувати населення через засоби масової інформації, мережі Інтернет про діяльність поліції у сфері боротьби зі злочинністю та профілактики правопорушень;

5) налагоджувати тісний зв'язок з представниками мас-медіа, а також всебічно сприяти журналістам під час об'єктивного висвітлення ними подій правоохоронного характеру;

6) формувати та підтримувати розвиток сайтів територіальних органів Національної поліції, на яких кожен громадянин матиме змогу відслідковувати кримінальну хроніку, подавати пропозиції та зауваження щодо роботи поліції, швидко отримувати відповідь, проглядати карту відповідного району у місці та бачити місця, де найчастіше були скоєні правопорушення;

7) покращувати роботу зі зверненнями громадян, своєчасно реагувати та вчасно повідомляти про прийняті по ним рішення.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Урядовий кур'єр.* 2015. № 146.

2. Казанчук І. Д. Європейські стандарти розвитку інституту партнерства між Національною поліцією України і громадськістю як важливий напрямок реалізації природоохоронної функції держави // Особливості розвитку законодавства України у контексті євроінтеграційних процесів : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпропетровськ, 17–18 груд. 2015 р.). Дніпропетровськ : ГО «Українська асоціація правових досліджень», 2015. С. 26–31.

3. Гаврилюк Т. Д. Адміністративно-правові засади співпраці міліції (поліції) з населенням: європейський досвід : автореф. дис. … канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2011. 20 с.

Одержано 09.10.2017